

raadet i betydelig Grad har genskabt det private Byggeinitiativ, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det første af de Spørgsmaal, der blev stillet til Byraadene, lød saaledes: Hvilke Følger skønner Byraadet, at Ophævelsen af Huslejenævne har haft? Det er ganske klart. Paa dette Spørgsmaal svarer, som jeg gjorde opmærksom paa, samtlige Byraad, og 6 af dem udtaler sig om, hvilke Virkninger Restriktionernes Ophør har haft med Hensyn til Byggeinitiativet, og giver det Svar, som jeg før anførte. Jeg kan ikke forstaa, at der skal være nogen Sammenblanding af to forskellige Ting i det, jeg her sagde.

Hvad de tilbageholdte Lejligheder angaar, er det rigtigt nok, at herom kan der ikke gives statistisk Oplysning, i hvert Fald ikke nogen, der kan tages for god. Men ligesom nu den ærede Ordfører for Venstre staar op her og udtaler som sit Skøn, at der er en Mængde tilbageholdte Lejligheder — for det var det, han sagde —, som sikkert vilde komme paa Bordet i samme Øjeblik, som Forholdene blev givet fri, saaledes vil jeg antage, at samtlige Byraad omkring i Landets Købstæder, der ikke er saa store, at Byraadene ikke i nogen Grad har Føling med Forholdene i deres Byer, har taget deres Skøn over, hvorvidt der var Masser af tilbageholdte Lejligheder; og som jeg gjorde opmærksom paa, er der, saa vidt jeg mindes efter at have gennemlæst Bemærkningerne til Lovforslaget, kun et eneste Byraad, som overhovedet nævner den Ting, at der findes Lejligheder, som man holder tilbage for at gøre Ejendommene mere salgbare. Her er man ude for et Skøn. Den ærede Ordfører for Venstre skønner, at der er mange, Byraadene med Undtagelse af det ene synes ikke at skønne noget lignende, og jeg vil ogsaa tro, at det ærede Medlems Skøn ligger lidt for højt oppe i Skyerne.

Socialministeren (Borgbjerg): Det ærede 15de tingvalgte Medlem gjorde en kort Slutningsbemærkning til mig, idet han mente, at jeg ikke havde Ret, naar jeg havde søgt at konstatere en Modsætning mellem ham og hans Partis Ordfører i det andet Ting. Men en saadan Modsætning har jeg ikke søgt at konstatere. Hvis det ærede Medlem har faaet den Opfattelse af mine Ord, beklager jeg, at jeg ikke har udtalt mig med tilstrækkelig Klarhed. Den Modsætning, jeg vilde konstatere, var Modsætningen mellem paa den ene Side det ærede 15de tingvalgte Medlems og den ærede Folketingsmand Hr. Johannes Lous Holdning — om dem mente jeg netop, at

de var enige i hele Aanden og Udtryksmaaden —, paa den anden Side den Holdning, som Folketingsgruppen indtog ved den endelige Afstemning. Nu siger det ærede 15de tingvalgte Medlem, at det var et Etikettespørgsmaal. Saadan kan man jo se paa det — jeg skal ikke have noget imod det, hvis det viser sig ikke at have været andet —, men man kan ogsaa finde en politisk Realitet deri. I Almindelighed vil et parlamentarisk Parti, hvis to Ordførere udtaler sig, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou gjorde i Folketinget, og som det ærede 15de tingvalgte Medlem gjorde her i Dag, stemme for et Lovforslags Oversendelse til det andet Ting med det Forbehold, at man ikke er enig i alle Lovforslagets Enkeltheder, men haaber, at det ved fortsat Forhandling maa kunne lykkes at naa til Enighed. Naar man indtager den lidt usædvanlige Holdning trods dette Forbehold at undlade at stemme, ja, saa er det, jeg beklager det og finder noget af en politisk Realitet deri. Og den eneste Forklaring, jeg kunde tænke mig, var den, at denne negative Holdning dækkede over en Uenighed, at den var Udtryk for et Kompromis mellem Forslagets Tilhængere og Modstandere. Der lød jo ogsaa fra Partiets Side i det andet Ting en Røst, der var ret fjendtlig, og denne Røsts Indehaver var heller ikke til Stede ved Afstemningen, var ikke en Gang med til det, som man skulde tro umaadelig uskyldige, at undlade at stemme. Men jeg vil helst ikke lægge mere i det end nødvendigt, og jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at baade den ærede Folketingsmand Hr. Johannes Lous og det ærede 15de tingvalgte Medlems Udtalelser er saa fuldgyldige Udtryk for deres Partis Mening, som jeg haaber, de er. Saa vil Sagen ganske sikkert faa en god Vej frem, saa er Muligheden for en hurtig og god Løsning efter min Mening meget stor, og jeg vil endnu en Gang udtale min Glæde derover.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne konstatere, at det ikke lykkedes den ærede Ordfører for det radikale Venstre at skaffe Klarhed med Hensyn til sin Opfattelse af Forskellen mellem Ordene i Folketingsvenstres Betænkning og de Besvarelser, der er indløbet fra de forskellige Byraad. Det, Venstre i Folketinget taler om, er den gradvise Afvikling af Huslejelovgivningen, som vi indledede, da den forrige Huslejelov — ikke den sidste — blev vedtaget, og det, Byraadene har svaret paa, er Spørgsmaalet om, hvilken Virkning Ophævelsen af Hus-